

ŽIVOT FARNOSTÍ

Ročník III.

BŘEZEN 2009

č.3

*Společný zpravodaj farnosti Újezd a Horní Lhota.
Vydává farní úřad pro potřebu svých farníků.*

VSTOUPILI JSME DO DOBY POSTNÍ

Postní doba nás připravuje na velikonoce obnovou křtu a pokáním. Celá církev spolu s katechumeny si připomíná své křestní zasvěcení a obnovuje křestní milost skutky pokání a přijetím „druhého křtu“, svátosti smíření.

Bůh po nás ani tolik nežádá, abychom něco vykonali, něčeho se zřekli, v něčem se pokořili (a to vše s vnějšími projevy, které by mohli vidět druzí). Změnit se, to biblicky spíše znamená „nechat se změnit Bohem“.

Půst ani tolik neznamená odříkání, důraz na to záporné, být smutný. Je to naopak radostný objev, že Boží laskavá a silná ruka pracuje v našem srdci a uzdravuje je, i když to někdy nepříjemně bolí.

Cena kajícnosti a pokání spočívá v síle lásky, s níž přijímáme různé životní zkoušky. Je nutno podporovat i za cenu odříkání, co nám umožňuje lépe poznávat Krista a milovat Boha. Vše ostatní je spíše překážkou při našem následování vzkříšeného Krista.

Jen v niterném spojení s Kristem pochopíme, co všechno pro nás Pán Ježíš vykonal, naučíme se odříkat hříchu a budeme s láskou konat dobré skutky a kající skutky.

Sv. Faustyna ve svém deníčku si poznamenala: Tomu, kdo umí odpouštět, Bůh připravuje mnoho milostí. Kdykoli pohlédnu na kříž, vždy upřímně odpustím.

Kéž i my všichni dokážeme v tomto duchu prožít letošní půst.

APOŠTOLÁT MODLITBY

Denní modlitba apoštolátu:

Nebeský Otče, kladu před tebe celý dnešní den. Přináším ti v něm své modlitby, práce, radosti i utrpení ve spojení s Ježíšem Kristem, který ve mši sv. neustále zpřítomňuje oběť sebe samého za záchranu světa. Duch svatý, který jej vedl, kéž je i mým průvodcem a vyzbrojí mě silou pro svědectví o tvé lásce. To vše přináším jako svou nepatrnou oběť spolu s Pannou Marií, Matkou našeho Pána a Matkou církve, zvláště na úmysly, které nám předkládá Svatý otec a naši biskupové pro tento měsíc:

Úmysl všeobecný: Aby **úloha žen** byla více uznávána a respektována v každé zemi světa.

Úmysl misijní: Aby se biskupové, kněží, zasvěcené osoby a laici věrní katolické církvi **v Čínské lidové republice** odhodlali stát se znamením a nástrojem jednoty společenství a míru v duchu poselství, které jim zaslal papež Benedikt XVI.

Úmysl národní: Aby pravdivá snaha o obrácení nás vedla také k úctě a **ochraně počatého života**.

Úmysl farní: Aby mladí lidé naší farnosti, zvláště ti, kteří se připravují přijmout svátost biřmování prožili postní dobu ukázněně, v duchu pravého pokání.

Z FARNÍCH MATRIK :

**Do společenství víry jsme skrze svátost křtu
v měsíci únoru přijali:**

Michala Dohnala - Újezd

**V měsíci únoru 2009
odešli na věčnost a byli pohřbeni:**

14. února:

Josef Polčák - 77 let
Vysoké Pole 106

14. února:

František Machů - 75 let
Slopné 71

21. února:

Anna Kozubíková - 88 let
Újezd 185

21. února:

František Mikulec - 80 let

Sehradice 46

28. února:

Vladimír Pochylý - 81 let
Újezd 247

*Odpočinití věčné dej jim, Pane,
a světlo věčné ať jim svítí.
Ať odpočívají v pokoji.*

POSELSTVÍ PANNY MARIE

Nejnovější poselství z 25. ledna 2009:

Drahé děti!

I dnes vás vyzývám k modlitbě. Ať vám je modlitba jako sémě, které vložíte do mého srdce, které já předám za vás mému Synu Ježíšovi za spásu vašich duší. Přeji si, dítě, aby se každý z vás zamiloval do věčného života, který je vaše budoucnost, a aby vám všechny pozemské věci byly pomocí, abyste se tak přiblížili Bohu Stvořiteli. Já jsem s vámi tak dlouho, protože jste na špatné cestě. Jenom s mojí pomocí, dítě, otevřete oči. Je mnoho těch, kteří žijíc moje poselství chápou, že jsou na cestě svatosti k věčnosti. Děkuji vám, že jste přijaly mou výzvu."

Připravila Eva Hořáková

SVÁTEČNÍ PŘÁNÍ

Kdo děkuje, mívá víc než ten, kdo prosí.

Za rabínem příběhl silně rozčilený obchodník a vyprávěl, že naproti jeho krámku přes ulici otevřeli velkou prodejnu, která ho přivede ke krachu. Obchodníková rodina prý vlastní krámk celého století, a přijít teď o něj je zničit, protože on nic jiného neumí. Rabín řekl: „Když se budeš majitele prodejny bát, budeš ho nenávidět. A nenávist přivede tvůj konec.“ „Co mám dělat,“ ptá se zoufalý obchodník. „Každé ráno vyjdi na chodník před svůj krámk, požehnej mu a popřej, ať se mu daří. Potom se obrať k té prodejně a požehnej jí také.“ „Cože? Žehnat svému rivalovi a původci své zkázy?“ „Každé požehnání, které mu dáš, se od něho odrazí a vrátí se ti jako dobro. Každé zlo, které mu budeš přát, tě bude ničit.“ Po půl roce se obchodník vrátil, aby oznámil rabínovi, že krámk musel zavřít, jak se obával, ale že je teď vedoucím velkoprodejny a daří se mu lépe než předtím.

O tom jsou také sváteční dny: vyjít před své krámk a podívat se na své soky. A přát jim dobro! Věřte, že se odrazí zpět k vám! Našel jsem krásný text jednoho blahopřání či požehnání z Jeruzaléma:

Jestliže jsi dnes ráno vstal a cítíš se víc zdravý než nemocný, dostalo se ti víc požehnání než milionu těch, kteří tento týden nepřežijí.

Jestliže jsi dosud nezažil hrůzu války, osamělost ve vězení, agonii mučení nebo svíranou bolest hladu, jsi na tom lépe než 500 milionů lidí ve světě.

Jestliže se můžeš zúčastnit shromáždění věřících beze strachu z pronásledování, mučení a smrti, dostává se ti více požehnání než třem miliardám lidí na světě.

Jestliže máš v ledničce jídlo, jsi-li oblečen, máš-li střechu nad hlavou a místo na spaní, jsi bohatší než 75% lidí na světě.

Jestliže máš peníze v bance nebo jen v peněžence a můžeš dát pár drobných někde na miskou, patříš mezi 8% nejbohatších lidí na světě.

Jestliže můžeš někoho vzít za ruku, obejmout ho nebo se alespoň dotknout jeho ramene, dostává se ti požehnání, protože tak nabízíš uzdravující dotek.

Jestliže můžeš přečíst nebo slyšet toto poselství, dostal jsi dvojí požehnání: někdo na tebe myslí a ty ses to dozvěděl; dvě miliardy lidí neumějí číst a psát.

Spočítej všechna svá požehnání a předej tohle poselství dál, abys všem připomněl, z čeho je možné se radovat.

podle Prokopa Siostrzonka připravil Václav Ulrich

K ZAMYŠLENÍ : ZEVNĚJŠEK A NITRO

Odborníci v kosmetice zjistili, kolik času stráví žena před zrcadlem. Dívky 6-10leté asi 7 minut denně. Dívky 10-15 let se zhlížejí v zrcadle průměrně 18 minut denně. Dívkám 15-20 let zabere zušlechťování obličeje denně 50 minut. Ženy 20-40leté stráví před zrcadlem nejvíce času, půl druhé hodiny denně. U žen nad 60 let klesne průměr zase na těch původních 7 minut denně. Kolik minut denně pozorujeme svoje nitro? Jak dlouho a jak často zpytujeme své svědomí? Nemáme pečovat jen o líbivý zevnějšek, ale též o krásu duše?

Z PAMĚTNÍ KNIHY FARNOSTI ÚJEZD

IV. Náboženské poměry dle zaznamenání P. Vladimíra Růčky, faráře v Újezdě v letech 1937 - 1950

Poslední zápis z naší farní kroniky v našem měsíčníku Život farnosti nás informuje velmi stručně o událostech zde v r. 1941, což se v zápisu svojí stručností opakuje v r. 1942. Tyto roky však byly naplněny událostmi z hlediska historického skutečností, které zaměstnávají historiky a badatele výzkumem, který přináší stále nové poznatky. Otevírají se dosud tajné archivy a mají možnost vypovídat svědkové událostí, kterých bohužel neustále ubývá jak běží neúprosný čas. O to více jsou cenná jejich svědectví, zejména pro nastupující generaci.

I naší farnosti se historie tvrdě dotkla. Po únoru 1941, kdy gestapo zlikvidovalo I. ilegální vedení KSČ, 18. července 1941 po napadení Sovětského svazu fašistickým Německem 22. června byla v Londýně podepsána československo - sovětská dohoda o vzájemné podpoře ve válce a o vytvoření čs. vojenské jednoty v SSSR. Komunisté změnili dosavadní odmítavé stanovisko a rozhodli se podílet nejen na činnosti Státní rady, ale také na ozbrojeném boji v čs. armádě na Západě. Emigrantskou vládu československou v čele s prezidentem dr. E. Benešem a předsedou Janem Šrámkem definitivně uznaly vlády Velké Británie a USA.

Doma 22. září místo protektora Neuratha byl jmenován zastupujícím protektorem Reinhart Heydrich, šéf říšského úřadu bezpečnosti. Vyhlásil stanné právo, dal popraviti čelné představitele odboje a 19.6.1942 i předsedu protektorátní vlády gen. Al. Eliáše. V říjnu došlo k zastavení a zrušení Sokola, následně Orla a řady dalších spolků.

V říjnu 11. čs. prapor východní se účastní obrany obleženého přístavu Tobruk v severní Africe v Lybii, kde se účastní bojů na straně spojenců do května 1943. Po vstupu USA do války 7.12.1941 československá emigrační vláda vyhlásila, že je spolu se spojenci ve válečném stavu s Německem. V prosinci 1941 byly vysazeny na protektorátním území britským letectvem výsadkové skupiny Silver A, B a Antropoid s cílem provést atentát na R. Heydricha. V lednu 1942 bylo zrušeno stanné právo a jmenována nová vláda v čele s J. Krejčím. V únoru 1942 vzniká v SSSR československá vojenská jednotka 1. čs. samostatný prapor v Buzuluku pod vedením pplk. L. Svobody. V témže měsíci celé město Terezín bylo uzavřeno a přeměněno v „židovské sídliště“, v přechodnou stanici židovských transportů do koncentračních a likvidačních táborů, zejména Osvětimi v Polsku. V březnu 1942 vzniká v Hostýnských horách první partyzánská skupina v českých zemích označená jako Zelený kádr. 1. března 1942 likvidovali nacisté zpravodajskou skupinu Obrana národa (Morávek, Balabán, Churavý, Mašín). Dne 27.5. Josef Gabčík a Jan Kubiš provedli atentát na R. Heydricha, který 4.6. t.r. zemřel. Strůjci atentátu v kostele sv. Cyrila a Metoděje v Praze zahynuli, 10. června nacisté vyhladili Lidice (192 mužů) a 24.6. Ležáky (32 obětí).

Od první chvíle okupace u nás probíhá protinacistický odboj. Prof. Václav Černý ve svých Pamětech 1938 - 1945 poznamenává: „Nejstrašnější metlou odboje - řadíme, jak patrně, jeho nesnáze podle stoupající závažnosti - byli však čeští udavači. Nebylo jich mnoho - stáli však za to. Veliký, veliký Viktor Dyk! „Víš co je půvabného na Čechách?“ ptá se jeho Hackenschmied a odpovídá si: „Najdeme tu vždy někoho, kdo je bídňější než

my. Sebevětší bídák najde vždy někoho, před kým může hrdě zvednout hlavu". A budiž zde otevřeně a bez rozpaků prohlášena pravda: Přicházejíc do Čech, setkala se gestapo se situací, která pro ně byla absolutní novinkou. Mělo z domova vypracované metody a hotová oddělení: pro boj s reakcí; pro boj s feudály; pro boj s církvemi; pro boj se zednáři; pro boj s komunisty; pro likvidaci židů. Přišlo do Čech a zkoprnělo: octlo se v bláznivé mele, kde nerozumělo ničemu a na níž nebylo zařízeno. Uvědomilo si, že je čeká boj s každým a se vším: s pravicí, levicí, středem, šlechticem, měšťákem, dělníkem, sedlákem, úředníkem, živnostníkem, vojákem i studentíkem; s tím, kdo se zarputile mračí, i s tím, kdo předstírá ochotný úsměv; s nocí a vzduchem, vodou i půdou, lesem, neznámou minulostí a nevykořenitelnými nadějemi. Celkem správně vycítilo, ostatně vedeno Sudeťany, že popudy vycházejí hlavně ze dvou zřidel: z českého vzdělanectva a z bývalé armády. Zařídilo se podle toho. Nepomohlo to. Likvidovalo první směnu odboje a mínilo, že má po starosti. Okamžitě vyrostla ze země nová směna, boj zesílil. Likvidovalo českou vládu, o které zvědělo, likvidujíc první směnu, že odboj podporuje a nahradilo ji vládou loutek; rozdrtilo psychicky starého prezidenta. Nebylo to k ničemu. A tu se uteklo k jediné zbrani účinné: k českému konfidentovi. A doplnilo ji jedním dodatkem: mučením na výslechu, jež končilo smrtí. Aby bylo jasno, zde je formule moudrosti gestapa, ostatně pekelně účinná: český zrádce + „eine fabelhafte deutsche Dresche“ (skvělý německý výprask). Nikdy to nebylo o chlup složitější. Ani jediná odbojová organizace nepadla jinak. Fakt neznámý a fantastický: ani jedinou vysílačku odbojovou za celou válku Němci nevypátrali svou famózní technikou! Všechny byly vyzrazeny.

A původ udavačů? Konfidenti byli trojího původu: Vlajkaři – spodina kolem Arijského boje – porůzní jedinci všeho stranického a občanského původu a rázu. Konfidentské důvody: u prvních dvou skupin nenávisť k republice a demokracii, u třetí peníze. Muž jenž v pankrácké sekýrárně asistoval jako pomocná síla SS – katů, byl Čech ze třetí skupiny: odsouzené odbojové vězně zajisté do sklepa přivlékali uniformovaní SS, svázané porazili mocí na lavičku, hlavu stlačili do důlku pod stavy; ale na druhé straně popravěště stál a hlavy přidržoval ČECH, jemu zůstávaly utáté v ruku a jemu náleželo uvolnit kohoutek a hadicí spláchnout kaluž vychrstnuvší krve. 300 Kč od kusu. Tak ta proslulá formule gestapa platila pro odbojníka až do samého konce, jenže v obráceném pořádku: od vstupu do sklepa zněla „eine deutsche Dresche“ + český konfident. Robert Týfa, Jan Kříž, Antonín Nerad, to byli od r. 1943 tři čeští pomocníci pankráckého německého popravčího Aloise Weisse: první dva domovníci, třetí dokonce bývalý rotmistr naší armády. Taková byla doba nacistické okupace. Těžko se tehdy jistě o ní psalo, ale dnes bychom, zejména naše mladá generace měla vědět, s kým naši předkové měli „tu čest“. A kolik stála naše svoboda.

V roce 1942 poznamenává v tak vypjaté době, že bylo u nás pokračováno v akci na pořízení nových kostelních oken. Náklad má obnášet 50.000 K.

V r. 1943, ježto cesta od fary až ke kostelu byla úplně zničena, byla znovu vykostkována žulovými kostkami. Kostky sehnal (i pro obec) farář několikerou osobní intervencí v Přerově. Kostky pro kostelní potřebu přijely v 5 vagoněch (3 do Val. Klobouk a 2 do Luhačovic). Z nádraží byly kostky dopraveny zdarma koňskými i kravskými potahy ze všech vesnic.

*Vladimír Měřinský
(pokračování příště)*

MALÉ GESTO POHÁR MLIEKA

Jedného dňa chudobný chlapec, ktorý predával tovar z dverí do dverí, aby si mohol zaplatiť štúdiá, si všimol, že už má len 10 centimov na zakúpenie jedla a má hlad. Rozhodol sa preto, že si vypýta niečo na jedenie v najbližšom dome.

Avšak stratil odvahu, keď mu prišla otvoriť pekná mladá žena. Namiesto jedla si pýtal len pohár vody. Ona videla, že je vyhladovaný a priniesla mu pohár mlieka. Pil ho pomaly a spýtal sa:

- « Čo som vám dlžný? »

« Vôbec nič », odpovedala:-

« Mama nás učila, že si nikdy nemáme dať zaplatiť za to, že sme milí».

Odpovedal : « Tak vám teda z celého srdca ďakujem ». Keď Howard Kelly opúšťal tento dom, cítil sa silnejší nielen fyzicky, ale aj posilnený vo viere, ktorú práve strácal.

O niekoľko rokov neskôr táto mladá žena vážne ochorela. Miestni lekári boli bezmocní. Poslali ju do veľkého mesta, kde zavolali špecialistov, aby sa zaoberali touto zriedkavou chorobou. Doktora Howarda Kelly prizvali na konzultáciu. Keď začul názov mesta, odkiaľ prišla, mal v očiach zvláštne svetlo. Ihneď sa zdvihol a kráčal po chodbe, ktorá viedla do jej izby. Oblečený vo svojej blúze, vošiel, aby sa na ňu pozrel. Okamžite ju poznal. Vrátil sa do konzultačnej miestnosti, rozhodnutý urobiť všetko, čo je v jeho silách, aby jej zachránil život.

Od tohto dňa sa jej špeciálne venoval. Po dlhom čase boj vyhral. Doktor Kelly požiadala, aby mu požadovanú faktúru poslali na schválenie. Pozrel sa na ňu, napísal poznámku na okraj a poslal faktúru do izby chorej.

Jej pozornosť upútalo niečo, napísané na okraji faktúry. Čítala tam slová: úplne zaplatené pohárom mlieka. Podpísaný : doktor Howard Kelly.

Zaliali ju slzy radosti a s vďačným srdcom sa modlila :« Vďaka ti, môj Bože, nech sa tvoja láska naďalej šíri cez ľudské srdcia a ruky ».

Jedno príslovie hovorí :

Chlieb hodený do vody sa vám vráti.

Skutok lásky, ktorý dnes urobíte, môže byť na úžitok vám alebo inej osobe, ktorú máte radi, práve vo chvíli, kedy sa ani nenazdáte. Ak by sa vám aj nevrátil tento skutok lásky, prispějete k tomu, aby sa na svete dobre žilo. A či toto nie je cieľ života?

Najťažšou úlohou v živote je poznať, ktorým mostom treba prejsť a ktorý zrútiť..

Viacerí vstupujú a vychádzajú z nášho života, ale iba ozajstní priatelia nechávajú stopu v našich srdciach.

ANDĚLÍČEK – STRÁŽNÍČEK

V malém krámku s různými roztomilými drobnostmi objevily matka s dcerou vydařené kovové anděly-ochránce a koupily je všem nejbližším přátelům. Na podložce zůstal poslední malý andělíček, sám. „Přece ho tu nenecháme tak samotného,“ zaprosila dcera. „Ale vždyť to není tak laciná legrace, abychom ho mohly koupit jen tak, pro nikoho už ho přece nepotřebujeme,“ opáčila matka. Ale i jí bylo osamělého strážníčka líto, takže nakonec vytáhla poslední bankovku a anděla koupila. „Neboj mami, on se ti odmění,“ radovala se dcera.

„Mám hroznou žízeň?“ řekla dcera za chvíli, když šly kolem stánku s občerstvením, „Jo, milá zlatá, teď ti musí dát napít ten anděl, já už nemám ani na limču,“ opáčila matka a zastavila se, aby prohlédla peněženku, jestli by přece jen nedala dohromady drobné

aspoň na „pitíčko“ s brčkem. V tu chvíli si pohlédla pod nohy a překvapeně se dívala na bankovku téže hodnoty, kterou před chvílí zaplatila za anděla. Rozhlédla se, komu peníz patří, ale byl tmavý podzimní večer a široko daleko nikdo...
Jsou věci mezi nebem a zemí...

*z knihy Malá povzbuzení pro mámy a táty,
H.Chvátalová*

JMÉNA Z KANCIONÁLU

Haydn Michael Johan
(1737-1806)

Michael Haydn narozený 14. září 1737 v dolnorakouském městečku Rohrau v rodině koláře byl rakouský hudební skladatel a mladší bratr slavného Josepha Franze Haydna. V roce 1745 odešel Michael do Vídně, kde se stal – podobně jako před pěti lety jeho starší bratr – zpěvákem sboru svatoštěpánského dómu. Zde velmi záhy projevil své velké hudební nadání. Krásně zpíval a poměrně rychle se stal znamenitým hráčem na varhany. Jeho chlapecký soprán měl údajně rozsah tří oktáv. V roce 1757 se stal M. Haydn členem a později kapelníkem orchestru biskupa ve Velkém Varadíně (dnes Oradea v Rumunsku). Po pěti letech služby odchází do Salcburku, kde se roku 1763 stává dvorním skladatelem a koncertním mistrem arcibiskupské kapely. V roce 1768 uzavírá sňatek s dvorní zpěvačkou M. M. Lippovou (1745 – 1827). Ve městě požíval Haydn velké vážnosti a získal pověst znamenitého varhaníka a skladatele. Během let se stal varhaníkem většiny významných salcburských chrámů – roku 1777 v kostele Nejsvětější Trojice a v arciepiskopátském kostele sv. Petra, v roce 1782 pak převzal po Mozartově odchodu do Vídně jeho úřad dvorního a dómského varhaníka. V roce 1787 se stal učitelem houslové hry jako nástupce zemřelého L. Mozarta. Na sklonku života byl jmenován členem Švédské královské hudební akademie. K významným žákům M. Haydna patří zejména C. M. von Weber, A. Diabelli a I. Assmayr, pozdější dvorní varhaník ve Vídni. Zprostředkovaně působila Haydnova hudba i na mladého Fr. Schuberta, který si ji velmi cenil. Zcela zvláštní kapitolu v životě M. Haydna tvoří vztah k W.A. Mozartovi. Nad rozepsanou partiturou Requiem umírá, jak W.A. Mozart v roce 1791, o patnáct let později 10. srpna 1806 v Salcburku Michael Haydn. Rukopisy obou skladatelů končí uprostřed sekvence Dies irae.

Haydn psal téměř ve všech hudebních formách, od komorní hudby přes orchestrální, ale jeho zálibou bylo skládat hudbu církevní na liturgické texty. Hudebnímu doprovodu těchto textů nepochybně věnoval největší úsilí. Michael Haydn měl averzi k tisku svých děl, a tak většina jeho skladeb zůstala v rukopise. Ne všechny skladby se však dochovaly, mnohé jsou dnes ztraceny. Kompletní sbírka nepublikovaných prací Michaela Haydna je nyní uchovaná v knihovně benediktinského kláštera sv. Petra v Salzburgu. Seznam jeho skladeb čítá 838 opusů. Nejrozsáhlejší oblast tvorby M. Haydna tvoří chrámová hudba, kterou se skladatel nejvíce proslavil. Doloženo je autorství 32 figurálních mší, osmi tzv. německých mší, dvou requiem a řady dalších liturgických kompozic (Te Deum, žalmy, litanie, cyklus graduálií a offertorií na všechny neděle a svátky liturgického roku). I když byl M. Haydn proslulým varhaníkem, z tvorby pro varhany je kromě koncertu pro violu, varhany a orchestr C dur známa pouze sbírka padesáti drobných preludií, versetů a kadencí. Do Kancionálu byla zařazena jeho eucharistická píseň Ó Bože, zde se Tobě klaníme.

Pokračování příště

POKOJ A DOBRO

List k sociálním otázkám v České republice k veřejné diskusi
IX. Vize, naděje a ideály: Boží království mezi námi

V lednu tohoto roku jsme skončili VIII. předposlední kapitolu dokumentu naší České biskupské konference Pokoj a dobro, listu k sociálním otázkám v České republice, který byl dán k veřejné diskusi. Téměř 10 let se naše veřejnost – i naši farníci mohli s jeho obsahem seznamovat na stránkách našeho Života farnosti a na jeho myšlenky případně reagovat. Zbývá nám dokončit IX. poslední kapitolu (viz úvodní nadpis).

Zejména dnes, kdy v globálním světovém hospodářství se projevují enormní těžkosti a dochází k regresi, jež se týkají miliard lidí a řešení si vyžaduje biliony finančních injekcí k ozdravení churavých ekonomik, má nám co říci. Jako prorocky k nám mluví slova nadepsaná v IX. kapitole tohoto dokumentu a podepsaná Mons. Graubnerem 17.11.2000: Vždyť království Boží není v tom, co jíte a pijete, nýbrž ve spravedlnosti, pokoji a radosti. Postavme před sebe Vize, naděje a ideály z r. 2000 a dnešní, kdy se píše již rok 2009. A přemýšlejme poctivě o nich ... Bezesporu nám půjde o kvalitu, která má a vždy bude mít jisté vyústění a směřování, kterému se říká ať chceme či nechceme životní cíl, půjde o jeho naplnění v našem žití od počátku do jeho konce ...?!

„Naplnil se čas a přiblížilo se Boží království“ (Mk 1,15) ... „Království Boží je mezi vámi“ (Lk 17,21). „Přijď království Tvé“ (Mt 6,10; Lk 11,2) ... „Vždyť království Boží není v tom co jíte a pijete, nýbrž ve spravedlnosti, pokoji a radosti z Ducha svatého“ (Řím 14,17).

59. Člověk, který žije jen ze dne na den, nemůže být spokojen a duchovně strádá. „Jestliže se nám nepodaří během deseti let vrátit Evropě duši, naše úsilí ztroskotalo“ – Jacques Delors (nar. 1925, francouzský politik, prezident evropské komise v Bruselu /1985 – 94/).

„Hlavu vzhůru, bratři a sestry! Tato doba není pro křesťany zvláště příjemná, ale pro křesťany správného formátu je to velký a nádherný čas. (...) Je to výsada a dar právě žít teď, milovat a bojovat. Budte vytrvalí, ukažte nepříteli, že Kristus bude žít a hlásat evangelium ve svých věrných křesťanech. Nepřítel lže. Strhávejte mu masku. Pečujte o ty, kteří jsou v nebezpečí uvěřit mu. Podporujte kolísající slovem, postojem i praktickou láskou. Bůh dal svět statečným a my chceme dát světu Boha. Budte stateční, dejte se k dispozici Pánu, který teď provádí své plány skrze nepřátele i skrze Vás. (...) Naše naděje je Pán, naše síla a naše vítězství“. – Václav Vaško (čs. diplomat, z blahopřání svému příteli monsignoru Oto Mádrovi /únor 2007/)

Dovolil jsem si tyto závažné myšlenky parafrázovat a použít jako úvod do poslední kapitoly P a D. A ptám se, ztratily dnes na své aktuálnosti?

Během dvou století sekularizačního procesu ustoupila víra z veřejných prostranství do ústraní. Její místo do jisté míry zaujala morálka, jak je možné pozorovat z veřejných diskusí. Ani její postavení však není bez problémů. Evropa sice v tomto století zdolala dvě totality, ale neví si rady s rozpadem hodnot, pravidel života a soužití. Nejen zkušenost starší generace, která srovnává dnešek s včerejškem, ale i statistiky varují před strkáním hlavy do písku. Zločinnosti přibývá nejen obecně, ale i ve stále nižších věkových kategoriích, včetně vražd. Moderní narkomanie je někdy příznakem, jindy příčinou rozpadání osobnosti. Od přirozené družnosti, která až do našeho století tmelila a morálně kultivovala vesnické a částečně i městské komunity, nastal rychlý přechod k bohaté a zajištěné společnosti. Jedinec se může izolovat, v soutěži jako schopnější nechat za sebou jiné a vzít si pro sebe, nač mu stačí kapsa a vliv. Ideál svobody degeneruje v sobectví, ideál rovnosti se rozplývá ve lhostejnosti, ideál bratrství přešel do umění navazovat výhodné styky. To vše se stává všeobecným stylem, za to se jako by netřeba stydět. Mravní výchovu to velmi ztěžuje. Taková mentalita je však nebezpečná i pro společenské celky. Uvolňuje vnitřní svazky ve státech a mezinárodní vztahy, a to v době, kdy osudy světa jsou stále těsněji propojeny několikerým smrtelným ohrožením celého lidstva. Proto si právem dělají starosti i státníci.

Český prezident Václav Havel nepřestává upozorňovat s naléhavostí – proti jednostrannému důrazu na ekonomický růst naší společnosti – na nepostradatelnost

mravních hodnot a závazků. Neostýchá se přitom připomenout jejich vyšší zakotvenost. Činí to nejen doma, ale i na mezinárodním fóru, např. na Stanfordské univerzitě, kde 29.9.1994 prohlásil: „Má – li demokracie nejen přežít, ale má – li se i úspěšně šířit a čelit tím konfliktu kultur, pak musí podle mého názoru znovu nalézt a objevit své vlastní transcendentální kořeny a zdroje. To znamená obnovit úctu k onomu nehmotnému řádu, který není jen nad námi, ale i v nás a mezi námi a který je jediným možným osvědčeným pramenem úcty člověka k sobě samému, k druhým, k řádu přírody i k řádu lidskému, a tedy i k autoritě pozemské. Ztráta této úcty vždy vede ke ztrátě úcty k čemukoli, od zákonů, které si lidé dávají, až k životu bližních a naší živoucí planetě. Zrelativizování všech mravních norem, krize autority, redukce života na honbu za okamžitým hmotným prospěchem bez ohledu na její obecné důsledky, tedy přesně to, co je vytýkáno západní demokracii, nemá prapůvod v ní, ale v tom, že člověk ztratil, lze – li to tak říci, svou transcendentální kotvu, a tím i jediný skutečný zdroj své odpovědnosti a sebeúcty“. Ne náhodou bývá v těchto souvislostech citován výrok Martina Heideggera: „Snad jen nějaký Bůh nás může zachránit“. Ale nikoli bez nás, proto je třeba k mravní odpovědnosti burcovat dospělé a vychovávat děti, a to věřící i nevěřící. Tato slova dnes již dvaadevadesátiletého monsignora O. Mádra (nar. 15.2.1917) mají význam nadčasový. Nemá – li být lidský život čistě vegetativním proudem každodennosti, musí v něm jít i o předjímání přicházejících událostí, rozvrhování životních kroků v časové perspektivě nejen dnů, týdnů, ale i dlouhodobě, ba dokonce s otázkou, již nelze uniknout: jaký je smysl našeho pobývání na tomto světě. To platí pro život nejen jednotlivce, ale i celé společnosti.

Vladimír Měřínský

P O D O B A

Jeden misionář je rychlým japonským vlakem a modlil se po cestě breviář. Při jednom prudkém pŕoohybu vlaku mu z knihy vypadl obrázek Panny Marie a spadl na podlahu. Malý chlapec, který seděl naproti misionáři se sehnul a obrázek mu podal. Byl zvědavý jako všechny děti, a tak si obrázek napřed prohlédl. „Kdo je ta krásná paní?“ zeptal se misionáře. „To je.., moje maminka,“ odpověděl kněz po krátkém zaváhání. Chlapec se podíval na něj a ještě jednou na obrázek. „Moc se jí nepodobáš,“ řekl. Misionář se usmál: „Vidíš, a přece se celý život snažím, abych jí byl aspoň trochu podobný.“ Komu se podobáš ty?

„DOMOV“

Domov je pro nás, ale i pro naše děti nesmírně důležitý. Doma trávíme většinu svého času, proto bychom se v něm vždy měli cítit dobře a hlavně v bezpečí. Každý z nás někdy hledá útočiště, když jej něco trápí a klidný domov může být právě tím místem, kde načerpáme mnohdy tak potřebné množství nových sil.

Klidný domov přímo souvisí i se vztahy v rodině. Ty jsou pro vývoj dítěte tím nejdůležitějším prvkem. Pokud se musí denně dívat na hádky svých rodičů, příjemně se cítit nemůže. Navíc rodiče těmito hádkami ztrácí svou autoritu.

Někdy se však cítíme jako rodiče vyčerpaní a unavení ze všech těch nároků, které jsou na nás kladeny v zaměstnání, ale i v životě vůbec

Jak k tomu přistupovat a jak se bránit pocitům vyčerpání?

- **Obnovme den odpočinku** – popovídejme si ve svých rodinách, přečtěme si úryvek z Bible, dopřejme si klidnou procházku a dovolme Bohu, aby k nám promlouval.

- **Řekněme „ne“ dalším závazkům** – pokud se nám zdá, že děláme mnoho a cítíme se vyčerpaní. Naše vyčerpaní se totiž promítne na vztazích v rodině a také na našich dětech.
- **Vymaňme se z touhy vlastnit** – někdy nás totiž vlastní naše věci. Zamysleme se nad tím, kam jdou naše peníze. Jsou to dobré investice? Pro nás? Pro naše děti? Nebo jen další známka naší rezignace a vyčerpaní?
- **Hledejme rovnováhu ve svém životě a v rodině** – zachovejme oddanost svým dětem, ale nezapomínejme také na své partnery, rodiče, sourozence...
- **Vypněte rozptylující vlivy a naladíme se na ty, které milujeme**, ať nejsou média našimi pány. Kolik času věnujeme televizi? Kolik našim dětem? Všimějme si také, kolik času tráví naše děti u počítačů. Možná nám to někdy i vyhovuje. Uvědomujeme si však, o co jsou ochuzeni oni, ale také my?
- **Pozvedejme se navzájem**, když jsme sklíčení a v depresi. Ptejme se svých blízkých, co máme udělat, abychom se stali my tím, kdo povzbuzuje.
- **Hledejme pokoj skrze modlitbu** vždy, když jsme vyčerpaní nebo ve stresu. Modleme se za každého člena naší rodiny a prosme našeho Pána právě za ten klidný domov pro naše rodiny, který k životu potřebuje každý z nás. Pak budeme šťastní my i naše děti.

***Zdárná rodina je ten nejkrásnější dar Boží.
Já bych ji přirovnala k naladěné lyře:
každá struna jiný tón, a přece v spolku nejčistší hlas.***

Božena Němcová

Mgr. Eva Řeháková

Anketa pro farní měsíčník:

S K A T E C H E T Y **(na téma příprava na biřmování)**

Právě před rokem byly v naší farnosti zahájeny přípravy na přijetí svátosti biřmování. Kdo má někoho blízkého, který se těchto příprav zúčastňuje, asi už ví, jakým způsobem probíhají. Oproti minulosti, kdy v naší zemi byly podstatně jiné podmínky než dnes, se samozřejmě značně liší.

Dříve spočívala veškerá práce na bedrech kněze, nyní už mu vypomáhají také katecheti, v našem případě spíš katechetky. Základem jsou společné katecheze vedené duchovním otcem jedenkrát měsíčně v kostele. Na ně navazují setkání v menších skupinách, která poskytují mladým větší prostor pro vyjadřování se k daným tématům, vedení debat i polemik. Neodmyslitelnou součástí je také modlitební setkávání v kostele a víkendové duchovní obnovy, které naši biřmovanci absolvovali v Břežanech u Znojma, Boršicích, nebo ve známém mládežnickém centru v Rajnochovicích.

Často se vedou diskuse o tom, zda není doba příprav příliš dlouhá nebo naopak zase krátká, jaká by měla být stanovena věková hranice pro biřmovance, čím vším by měli nebo neměli projít ... Zkusme proto tyto základní otázky položit těm, kteří s biřmovanci pracují, měli možnost získat určité zkušenosti a vytvářet si vlastní názory:

1. Považujete dobu, po kterou přípravy probíhají, za přiměřenou?

M. Fojtíková: Ano. Vzhledem k významu této svátosti je doba přípravy přiměřená.

M. Ambrůzová: Celkem optimální. Každý měsíc se probírá jedno téma. Těch základních pojmů je deset – to odpovídá délce asi jednoho roku. Pokud se někdo nemůže zúčastnit setkání ve stanovém termínu, může si jej nahradit s jinou skupinou. Prodlužování přípravy by také nebylo přínosem.

J. Schovajsová: Myslím, že rok až rok a půl je ideální. Za kratší dobu by se všechno podstatné nestihlo probrat, při delší době by sice bylo co zdokonalovat, ale už by to málokdo vydržel.

Z. Rašková: Žák, který se chce naučit některým znalostem a dovednostem, má před sebou několik let studia. – Kolik jen času trávíme u počítače, v zaměstnání nebo ve škole... Řekla bych, že doba jednoho roku pro přijetí tak důležité svátosti tomu odpovídá.

D. Heinzová: Myslím, že je to individuální. 1 rok je podle mého doba, která je přiměřená.

2. Jaký je, podle Vás, optimální věk k přijetí této svátosti?

Z. Rašková: Měl by být vyšší. Člověk může být po fyzické stránce zralý v 18 letech, ale po psychické dospívá mnohem později. S přibývajícím věkem získává určitý rozhled, zkušenosti...jiný je člověk v 16, jiný ve 20 nebo 30 letech. Lidé, kteří přijali tuto svátost později, bývají většinou zodpovědnější. Ale je to hodně individuální, i mezi biřmovanci je hodně mladých, kteří k tomu přistupují zodpovědně.

D. Heinzová: Domnívám se, že k přijetí této svátosti není rozhodující věk, ale duchovní zralost a touha srdce, kdybych přesto měla udat číslo, tak bych byla pro 18. rok života.

M. Ambrůzová: Každopádně starší než jsou mnozí nyní. V mládí nás přitahují spíše světské záležitosti a málokdo prahne po duchovnu. To je spíš ojedinělé. Časem se ale, zejména po životních zkušenostech, duchovním věcem otvírá, má zájem čerpat a získávat.

M. Fojtíková: Je těžké stanovit nejnižší věkovou hranici. Určitě bych posuzovala člověka podle jeho individuální vyspělosti. Ale rozhodně bych doporučovala věk kolem 18 let.

J. Schovajsová: Od 18ti let nahoru. Mám dojem, že čím je člověk starší, tím by z této svátosti měl větší užitek. Ale to bychom se k jejímu přijetí také nemuseli dobrat. A druhá věc je, že svátost nepůsobí jen v den přijetí.

3. Do jaké míry berou biřmovanci přípravu zodpovědně, jaký k ní zaujmají postoj?

J. Schovajsová: Je mi líto, že ne všichni tam jdou z vlastního přesvědčení. Někteří tam jsou jen proto, aby měli doma klid. (Ti to ale naštěstí v průběhu už většinou vzdali.) Jiným to není vyloženo proti mysli, ale bez vlivu okolí by se bez biřmování obešli. Ale najdou se i tací, kteří si uvědomují důležitost této svátosti a jsou na přípravě dobrovolně a rádi – a právě tito mladí lidé jsou nadějí farnosti.

Z. Rašková: Katecheze, která předchází práci ve skupinkách, je spíše o předávání znalostí. Práce ve skupinách je pak o uvádění znalostí do života křesťana. Protože se pracuje s menšími skupinami, každý z nás má možnost poznat biřmovance mnohem blíže. Záležejí jen na nich, na kolik jsou ochotni otevřít se před ostatními... Protože naše skupina je docela malá, není to tak těžké.

D. Heinzová: Na jednotlivých biřmovancích je vidět jejich posun v postoji a odpovědnosti k lepšímu. Na začátku jakoby mnozí váhali, jestli chtějí svátost opravdu přijmout z vlastní vůle nebo splnit přání babičky. Na základě našich setkávání a živých diskusí více přemýšlejí o otázkách víry a jsou rozhodnější, i když jim zdaleka není vše jasné.

Ti, kteří vytrvali, se zapojují do diskusí, dovedou vyslovit svůj názor. Dokonce byl z vlastní iniciativy vypracován referát, který nám všem rozšířil obzory.

M. Ambrůzová: To mohu odhadovat podle chování a zájmu. Určitě je mezi nimi rozdíl. Některé oceňuji za důvěru i úctu k Božím věcem; určitě si uvědomují o co ve svátosti biřmování jde. Je škoda, že si to nemůžu myslet o všech.

M. Fojtíková: Přístup jednotlivých biřmovanců se samozřejmě velmi liší. Najdeme mladé lidi, kteří plní přání svých babiček, najdeme lidi, kteří se přidali k „davu“, ale pevně věřím, že většina současných biřmovanců se rozhodla pro přijetí svátosti dobrovolně a snaží se dobu přípravy využít k prohloubení vlastní víry a upevnění postojů, které by měli jako dospělí křesťané žít, obhájit a předat dál. Přeji jim k tomuto putování hodně sil a pomoc Boží.

4. Co tato práce s mladými přináší Vám?

Z. Rašková: Vidím, co trápí např. současné mladé lidi, co je zajímá, čím žijí ... Dostávám se do kontaktu s úplně jinou věkovou skupinou. Zkouším se občas „dívat na to jejich očima“. Myslím a doufám, že se jedná o obohacení pro obě strany.

M. Ambrůzová: Setkání s mládeží mě vždycky obohacuje, zvláště když se jedná o duchovní naladění. Sama se musím připravovat, tzn. něco vyhledávat, přemýšlet, nechat se inspirovat, objevovat ... abych mohla předávat.

M. Fojtíková: Pro mne jsou chvíle práce ve skupinách dobou sdílení. Snažím se předat prožitek, vyprovokovat k zamyšlení. Jsem moc vděčná, že ve většině případů má snaha vyvolá reakci.

D. Heinzová: Setkání s biřmovanci mě velmi obohatilo. Jsem ráda, že mne přijali a otevřeli svá srdce. Ukázali mi jejich pohled a názor na život, na církev, život v církvi. Viděla jsem i jejich zranitelnost, hledání, kritiku, ale i snahu věci řešit.

5. Biřmování bývá často nazýváno "svátostí křesťanské dospělosti". Čím by se měl vyznačovat "dospělý křesťan"?

D. Heinzová: Dospělý křesťan by měl vědět, o co mu v životě skutečně jde. Měl by znát hodnotu Kristova kříže, smysl Božích přikázání a snažit se podle nich žít. Měl by být připraven šířit víru a vzít na sebe úkol Kristova učedníka a svědka.

J. Schovajsová: Tato křesťanská dospělost by se měla, myslím, projevit ve třech oblastech: 1) Ve vztahu k Bohu: víc ho znát a zprostředkovávat jeho poznání i ostatním. 2) Ve vztahu k druhým: být schopen hájit svoji víru a tím svědčit o Kristu. 3) Ve vztahu k sobě samému: touhou po dokonalosti (v duchu „Budte dokonalí jako je dokonalý váš nebeský Otec.“; aktivitou (mj. v Božích věcech); být schopen oběti. Jednotlivé oblasti se prolínají, což je dobře. Prostě: žít tak, aby šlo vidět, že Boha znám a že nás pojí vztah.

M. Ambrůzová: Každý křesťan by měl především svým způsobem života přinášet svědectví o víře – tj. zásadami, postoji, názory, pomocí, být užitečný bližním – to po nás Pán vyžaduje. Na tomto světě jsme pro Boha a pro druhé.

M. Fojtíková: Být „dospělým křesťanem“ je nesmírně těžké. Podle mého názoru by to měl být životní postoj, který asi nejlépe vyjádřil svatý Pavel slovy: „Vím, komu jsem uvěřil.“ Postoj důvěry, odevzdání do vůle Boží, naděje, ale také odvahy vystupovat v dnešní společnosti jako křesťan, i když můj pohled na svět a životní postoj bude menšinový a někdy i nepochopený.

Z. Rašková: Životem s Kristem – skrze svátosti, mši svatou, modlitbu, dobré skutky, četbu Bible ..., žít v souladu s Boží vůlí: ve škole, v zaměstnání, při volbě životního partnera ..., chválit Boha slovy i skutky: několikrát mě bohužel vyděsil slovník některých kluků – biřmovanců. I slovem přece vydávám svědectví o Bohu.

K zamyšlení: na víkendových pobytech jen velmi málo biřmovanců přistupuje ke sv. přijímání. Mnozí nemají doma Bibli. Pokud biřmovanci chtějí brát své křesťanství vážně, ještě je třeba ujít velký kus cesty ... Svátostí biřmování život křesťana nekončí, ale začíná.

6. Co byste chtěla každá za sebe dodat?

D. Heinzová: Nakonec bych chtěla popřát nejen těm „svým“, ale všem mladým, kteří letos k biřmování půjdou, aby dary Ducha sv., které ve svátosti přijmou, nenechali ležet ladem, ale dál je rozvíjeli a dál s nimi pracovali. Tak hodně vytrvalosti a zdaru!

M. Ambrůzová: Přála bych našim biřmovancům, aby měli hodně odvahy a touhy žít v přátelství s Bohem, aby se nechávali proměňovat a nasměrovat správným a jediným směrem určeným každému zvlášť.

Z. Rašková: Líbí se mi pobyty pro biřmovance – např. v Rajnochovicích. Zde mají možnost zažít společenství s lidmi, kteří jsou jim věkově blízcí a mají zde dveře kdykoliv otevřené. Mohou zde přijet načerpat tělesně i duchovně.

Nevím, jak by se to biřmovancům líbilo, ale mně přijde docela škoda, že přijetím svátosti všechny aktivity „skončí“. Co tak se jednou za rok/dva roky sejít! Např. v Rajnochovicích. Přěji všem biřmovancům, aby skrze dary Ducha svatého, dokázali jít ve svém životě za Kristem.

M. Fojtíková: Přeji všem biřmovancům, aby otevřeli svá srdce pro dary, které jim Duch svatý v této svátosti nabízí.

Chci moc poděkovat všem, které se této anketě zúčastnily. Osobně jsem přesvědčená, že jejich ochota a zodpovědnost, s jakou k tomu přistupovaly, je odrazem jejich celkového vztahu k úkolu – nebo spíše poslání - jim svěřeného. V této souvislosti mě také napadá: na biřmovance snad ještě v modlitbách pamatujeme, ale nezapomínáme na ty, kteří je připravují? Vždyť jak už bylo také v jedné z odpovědí uvedeno, samy potřebují nejprve získávat, aby měly z čeho nabízet...

Zároveň bych jim na tomto místě chtěla poděkovat i za ostatní, kteří si jen těžko anebo možná vůbec ani nemůžeme uvědomit, co tato krásná, avšak náročná práce obnáší a popřát jim hodně elánu, odvahy, trpělivosti, moudrosti a schopností spolupracovat s dary Ducha svatého, které před lety samy přijaly.

H. Martincová

MLČENÍ NAŠEHO PÁNA

(postní zamyšlení)

Všichni evangelisté mluví o mlčení našeho Pána. "Tu mu řekl Pilát: Což neslyšíš, jak velké věci proti tobě mluví? a on mu neodpověděl ani slovem, takže se místodržitel velmi podivil." (Mt 27,13-14). A když se velekněz ptá: "Nic na to neodpovíš, co tito proti tobě mluví?", říká Marek: "On však mlčel a nic neodpověděl." (14,61). Také Herodes marně mu dával "mnoho otázek", "On však mu nic neodpovídal." (Lk 23,9). A opět se Pilát diví: "Se mnou nemluvíš?" (J 19,10) Tito všichni, místodržitel, velekněz, kníže byli poraženi Ježíšovým mlčením.

V mlčení je veliká síla. Výčitky, pomluvy, podezřívání, která zůstanou nezodpovězená, padnou zpět na svého původce. Slova pronásledovatelů našeho Pána zůstávají rovněž viset ve vzduchu, v hrozivé prázdnotě, do které je připoutalo mlčení Kristovo, jsou čím dál tím pochybnější, obtížnější a nesnesitelnější pro svého původce; s tím, na koho jsou namířena, nemají co dělat, jsou bezpodstatná.

Je to zvláštní zkušenost, že k tomu, kdo trpělivě mlčí, přikloní se právo - zatímco ten druhý zůstane přenechán slovům, která vyslovil. Tomáš Kempenský jednou poznamenal: "Nikdo nevystupuje s jistotou na veřejnosti, kdo nemiluje skrytost." Tato jistota byla Kristu vlastní ve vrcholné míře. V jistém stupni musí být vlastní každému křesťanu; bude tomu tak ovšem jen tehdy, když se budeme moci, jak říká Tomáš Kempenský, "vrátit k mlčení s neposkvřeným svědomím." V mlčení je síla, která ztvárňuje osobnost samu o sobě a současně ztvárňuje i ostatní lidi. Mlčení je často odpovědí pravdy; že Kristus jako živá pravda mlčel, to bylo úžasné a nepochopitelné na jeho vítězství.

Reinhold Schneider

POŘAD BOHOSLUŽEB – BŘEZEN 2009 FARNOST ÚJEZD

1. března : Neděle 1. neděle postní	7.00 Új.:	Za rodiče Častulíkovy, Fojtů a ochranu Panny Marie pro živé rodiny
	8.15 Sl.:	
	9.40 Új.:	Za Ludmilu Maňasovu, dcery Ludmilu a Annu a živou rodinu
2. března : Pondělí Ferie	11.00 Dr.:	Za + rodiče Maňasovy, děti, duše v očištění, Boží pomoc a ochranu Panny Marie pro živou rodinu
	15.20 Új.:	Za + rodiče Josefa a Ludmilu Kořenkovy z Vysokého Pole, jejich + rodiče a dar zdraví pro živou rodinu
3. března : Úterý Ferie	17.00 Dr.:	Za + Jana Barcucha, vnuka Luboška, Annu Častulíkovu, rodiče a dar zdraví pro celou rodinu
	15.20 Új.:	Za Terezií a Jana Kamenčákovy, jejich rodiče a dar zdraví pro živou rodinu
4. března : Středa Ferie	17.00 Dr.:	Za Františka Ovesného, syna Miroslava, rodiče, jejich děti, stařečky, duše v očištění, Boží pomoc a ochranu pro celou rodinu
	15.20 Új.:	Za Stanislava Hlavičku, rodiče z obou stran, duše v očištění a Boží požehnání pro živou rodinu
5. března : Čtvrtek Ferie	17.30 Sl.:	Za Josefa Bližňáka, syna, rodiče z obou stran a ochranu Panny Marie pro rodiny
	15.20 Új.:	Za Josefa a Annu Barcúchovy, strýce Zdeňka, bratrance Ladislava, duše v očištění a dar zdraví pro živou rodinu
6. března : Pátek První pátek v měsíci březnu	17.00 Dr.:	Za rodiče Pavelkovy, syny, dceru, stařečky a Boží ochranu pro živou rodinu
	15.00 Új.:	Za Ludvíka a Marii Ambrůzovy, Boží požehnání a dar zdraví pro živou rodinu
7. března : Sobota Ferie Sv. Perpetuy a Felicity, mučednic	17.00 Sl.:	Za + Františku a Jana Kořenkovy, jejich + rodiče a sourozence
	6.30 Új.:	Za + rodiče Čechovy, + Vladimíra Čevelu, jejich + sourozence a živou rodinu
8. března: Neděle 2. neděle postní Sv. Jana z Boha, řeholníka	16.00 Lo.:	Za + Josefa Kuželu, + rodiče Kuželovy, Králíkovy, jejich + děti a duše v očištění
	7.00 Új.:	Za živé a + Františky a Anděly (<i>s ořerou</i>)
	8.15 Sl.:	Za farníky
	9.40 Új.:	Za + Františku a Jana Měřínské, + rodiče z obou stran, + sourozence, duše v očištění a dary Ducha svatého pro živé rodiny
9. března : Pondělí Sv. Františky Římské, řeholnice	11.00 Dr.:	Za živé a + Františky a Anděly
	15.20 Új.:	Za + Andělu Drábkovu, + rodiče Ambruzovy, + švagra, švagrovou a Boží ochranu pro živou rodinu
10. března : Úterý Ferie	15.20 Új.:	Za + rodiče Janků, Zahradníkovy, jejich + děti a duše v očištění
	17.00 Dr.:	Za Vlastu Tománkovu, rodiče Kovaříkovy, Tománkovy a živou rodinu
11. března : Středa Ferie	15.20 Új.:	Za Josefa Kořenka - u příležit. nedožitéch 50-ti let života
	17.30 Sl.:	Za rodinu Machů, Kovářovu a dar zdraví pro živé rodiny
12. března : Čtvrtek Ferie	15.20 Új.:	Za Antonína Jordána, rodiče z obou stran, bratra Františka a ochranu Panny Marie pro živou rodinu
	17.00 Dr.:	105
13. března : Pátek Ferie	15.00 Új.:	Za + Františka Hůště, živou a + rodinu a duše v očištění
	17.00 Sl.:	Za Aloise a Kristýnu Frajtovy, švagrovou Marii, + rodiče, duše v očištění, dar zdraví a Boží požehnání pro živou rodinu
14. března : Sobota	6.30 Új.:	Za + Marii a Josefa Kovaříkovy, rodiče z obou stran a dar zdraví pro živou rodinu

Ferie		Děkanátní pouť za obnovu rodin a kněžská povolání ve Štípe
15. března : Neděle 3. neděle postní	7.00 Új.:	Za + rodiče Barcuchovy, sourozence, + syna Stanislava a duše v očištění
	8.15 Sl.:	Za + rodiče Machů, prarodiče, jejich příbuzné doma i v cizině, + Jiřího Trunkáta a otce
	9.40 Új.:	Za farníky (sv. křest)
	11.00 Dr.:	Za + Marii Marcaníkovu, + Františka Marcaníka, duše v očištění a živou rodinu
	14.30 Lo.:	Za + Františka Andryse u příl. nedožítých 90-ti let a + manželku
16. března : Pondělí Ferie	15.20 Új.:	Za rodiče Zvonkovy, syna, dceru, snachu, duše v očištění, ochranu a Boží požehnání pro živou rodinu
17. března : Úterý Ferie	15.20 Új.:	Za Ludmilu Orsákovu, rodiče Polomíkovy a dar zdraví pro živou rodinu
	17.00 Dr.:	Za + Františku Svobodovu, manžela, švagra Jana Machů, duše v očištění a Boží požehnání pro živou rodinu
18. března : Středa Ferie	15.20 Új.:	Za rodiče Fojtkovy
	17.30 Sl.:	Na vlastní úmysl
19. března : Čtvrtek Slavnost Svatého Josefa, snoubence Panny Marie	15.20 Új.:	Za + Josefa Fojtů, dva syny, duše v očištění a Boží požehnání pro živou rodinu
	17.00 Dr.:	Za + rodiče Pavelkovy, jejich rodiče, sourozence, švagrovou a zetě Josefa
20. března : Pátek Ferie	15.00 Új.:	Za + Josefa Hlavičku, jeho otce Rudolfa, duše v očištění a Boží požehnání pro živou rodinu
	17.00 Sl.:	Za + Karla Kolaříka
21. března : Sobota Ferie	6.30 Új.:	Za + rodinu Pavelkovu, Slovákovu a dar zdraví pro živé rodiny
	16.00 Lo.:	Za + Karla Hübnera, bratra, synovce, rodiče z obou stran, duše v očištění a dar zdraví pro živou rodinu
22. března : Neděle 4. neděle postní	7.00 Új.:	Za živé a + Josefy a tesaře (<i>s ofěrou</i>)
	8.15 Sl.:	Za + rodiče Čícelovy, jejich rodiče, rodiče Urbaníkovy a duše v očištění
	9.40 Új.:	Za Jindřicha Strušku, + syna, dva bratry, dvoje rodiče a živou rodinu
	11.00 Dr.:	Za živé a + Josefy a tesaře
23. března : Pondělí Ferie	15.20 Új.:	Za + Marii Belžickou, Irenu Petru, rodiče z obou stran, dva + vnuky, duše v očištění, dar víry, zdraví a ochranu Boží pro živou rodinu
24. března : Úterý Ferie	15.20 Új.:	Za + Stanislava Ambrůze, jeho rodiče, sourozence a pomoc Boží pro živou rodinu
	17.00 Dr.:	Za + rodiče Šomanovy, + Jana Častulíka, živou a + rodinu
25. března : Středa Slavnost ZVĚSTOVÁNÍ PÁNĚ	6.30 Új.:	Za rodinu Častulíkovu, tři švagry, duše v očištění a dar zdraví pro živé rodiny
	15.20 Új.:	Za Andělu a Františka Honkovy, rodiče Okaté, dceru Marii, celou + rodinu Václavíkovu, duše v očištění a dar zdraví pro živé rodiny
	17.00 Dr.:	Za + Jana Pavelku, rodiče z obou stran, dva bratry, švagrovou, dva zetě - Františka a Josefa, duše v očištění, Boží požehnání a dary Ducha svatého pro živé rodiny
	17.30 Sl.:	Za + rodiče Čícelovy, rodiče Váňovy a dar zdraví pro živé rodiny
26. března : Čtvrtek Ferie	15.20 Új.:	Za + rodiče Kozubíkovy, jejich + syna, Františku Kozubíkovu a ochranu Boží pro rodiny jejich dětí
	17.00 Dr.:	Za + Františka Machů, rodiče, bratra, zetě a vnuka
27. března : Pátek Ferie	15.00 Új.:	Za + rodiče Kořenkovy, jejich děti, vnuka Karla, snachu a Boží ochranu pro živou rodinu
	17.00 Sl.:	Za živou a + rodinu Krausovu, Hlavenkovu, Kouřilovu a babičku Annu
28. března : Sobota	6.30 Új.:	Za Josefa Belžíka, rodiče Belžíkovy, Františka Častulíka, s prosbou o pomoc a ochranu Panny Marie pro živou rodinu

Ferie	16.00 Lo.:	Za živou a + rodinu Pekárkovu a Vlčkovu
29. března : Neděle 5. neděle postní (smrtná) <i>Letní čas</i>	7.00 Új.:	Za + Miroslava Strušku, + Ludmilu a Františka Barcůchovy, rodiče z obou stran a dar zdraví pro živou rodinu
	8.15 Sl.:	Za + Anastázii a Františka Hubáčkovy, + bratry, rodiče z obou stran a dar zdraví pro živou rodinu
	8.20 Dr.:	Na poděkování za 80 let života, + manželku a dar zdraví pro živou rodinu
	9.40 Új.:	Za + Jindřicha Janků, jeho rodiče, sourozence a živou rodinu
30. března: Pondělí Ferie	17.35 Új.:	Za Josefa Dulíka, rodiče Dulíkovy, prarodiče Čurečkovy, Drgovy a živou rodinu
31. března : Úterý Ferie	17.35 Új.:	Na poděkování Pánu Bohu za 80 let života a Boží ochranu pro živou rodinu
	19.00 Dr.:	Za + rodiče Machů, + manžele Kuliškovy a Boží požehnání pro živou rodinu

FARNOST HORNÍ LHOTA

1. března : Neděle 1. neděle postní	6.55	Za Josefa Čechmánka, Annu Holasovu, živou a + rodinu
	9.40	Za + rodiče Janíkovy, dva syny, jejich manželky a duše v očištění
5. března : Čtvrtek Ferie	16.00	Za + Josefa Vaněčka, rodiče, děti s rodinami, + rodinu Krajíčkovu a Kolaříkovu
6. března : Pátek První pátek v měsíci	17.45	Za Františka Novosada, syna, rodinu Roubalíkovu, Novosadovu a Váňovu
7. března : Sobota Ferie, Sv. Perpetuy a Felicity, mučednic	17.45	Za živé a + členy živého růžence
8. března: Neděle 2. neděle postní Sv. Jana z Boha, řeholníka	6.55	Za Bohumila Roubalíka, dvoje rodiče, jejich děti, duše v očištění, dar zdraví a Boží ochranu pro živou rodinu
	9.40	Za Marii a Yvetu Navrátilovy, rodiče Navrátilovy a Vaněčkovy, ochranu a pomoc Boží pro celou živou rodinu
12. března : Čtvrtek Ferie	16.00	Za + rodiče Žáčkovy, dceru Františku, + rodiče Maňasovy, jejich + děti a manžele Geržovy
14. března : Sobota Ferie		Děkanátní pouť za obnovu rodina kněžská povolání ve Štípe
15. března : Neděle 3. neděle postní	6.55	Za Annu Slovákovu, manžela, dceru Annu, syna Václava a dar zdraví pro živou rodinu
	9.40	Za + Marcelu Žáčkovu, duše v očištění a Boží ochranu pro živou rodinu
19. března : Čtvrtek Slavnost Svatého Josefa, snoubence Panny Marie	16.00	Za Oldřicha Ambrůze, jeho osm sourozenců, rodiče z obou stran a dar zdraví pro celou živou rodinu
21. března : Sobota Ferie	17.45	Za + Františku Maňasovu z Dolní Lhoty, manžela, dceru, rodiče Bruníkovy a duše v očištění
22. března : Neděle 4. neděle postní	6.55	Za + Annu Dočkalovu, duše v očištění a Boží ochranu pro celou živou rodinu
	9.40	Za farníky (sv. křest)
25. března : Středa Slavnost ZVĚSTOVÁNÍ PÁNĚ	7.00	Za Karla a Ludmilu Máčalovy, jejich rodiče, syna Karla, dvě manželky, dceru, duše v očištění a ochranu Boží pro celou živou rodinu
	17.45	Za + Josefa Machů, manželku, celou živou i + rodinu
26. března : Čtvrtek Ferie	16.00	Za + Františka Žáčka, jeho syna, duše v očištění, celou + rodinu Žáčkovu a Martincovu
28. března : Sobota	17.45	Za + Annu a Vojtěcha Boráňovy, duše v očištění a živou

Ferie		rodinu
29. března : Neděle 5. neděle postní (smrtná) <i>Letní čas</i>	6.55	Za Františka Žáčka, rodiče z obou stran a ochranu Boží pro živou rodinu
	9.40	Za rodiče Kuželovy, Josefa Kováře a Boží požehnání pro živou rodinu

ZPRÁVY A INFORMACE

Děkanátní pouť za obnovu rodin a nová duchovní povolání tentokrát k Panně Marii do Štípy se uskuteční v sobotu 14. března 2009. Odjezd společného autobusu bude z Drnovic ve 14.45; z Újezda 14.50; z Dolní Lhoty v 15.00 hodin.

Postní duchovní obnova v Dolní Lhotě. V sobotu 28. 3. 2009 ve 14.00 hodin v sále kulturního domu v Dolní Lhotě se uskuteční duchovní obnova, kterou povede P. Antonín Krasucký. Obnova bude zakončena mší sv., která bude slavena také v kulturním domě. Příležitost ke sv. zpovědi.

Svátost biřmování bude věřícím z obou našich farností udělovat otec arcibiskup v sobotu 2. května 2009 v 10.00 hodin v kostele v Újezdě.

Postní sbírka na Charitu. Na Popeleční středu, nebo o první neděli postní jste si mohli vyzvednout barevné papírové pokladničky, nejvhodněji jednu pro rodinu. Pokud v době postní konáním sebezáporu ušetříte, můžete tuto částku věnovat na dobročinný účel - pomoc misiím, který organizuje Charita Olomouc. Na Květnou neděli se pak pokladničky přinesou do kostela.

Duchovní obnovu pro děvčata (18 let a výš) pořádají sestry sv. Hedviky v Břežanech ve dnech 17. - 19. dubna 2009, kterou bude mít P. Adam Ruckí. Podrobnosti najdeš na nástěnce našich kostelů.

Jak prožít postní dobu v Újezdě:

1.: Žáci 1.- 6. třídy mají možnost se zapojit do postního putování. Podrobnosti v kostele na nástěnce u oltáře Panny Marie.

2.: Aby ani naši mladí a dospělí farníci nepřišli zkrátka - máte možnost, jelikož mám rok sv. Pavla, zapojit do opisování listů sv. Pavla. Podrobnosti rovněž v kostele na nástěnce.

Poděkování. Rád bych tímto způsobem vyslovil upřímný dík spolupracovnícům a katechetkám paní Dagmar Heinzové, Marii Ambrůzové, Mgr. Zdence Raškové, Mgr. Marceli Fojtíkové a Mgr. Janě Schovajsové za jejich obětavou pomoc při přípravě biřmovanců. Ochotně mi přislíbily pomoc, i když upřímně řečeno nevěděly přesně do čeho jdou. Dík patří také mladým mamin-kám, Věrcce Černobilové a Petře Ambrů-zové za pomoc při vedení Klubíčka.

P. Jan Můčka

SKUPINY ÚKLIDU

V kostelích újezdské farnosti
v měsíci březnu 2009:

Datum:	Újezd :	Drnovice :	Slopné :
7.3.:	18.	4.	9.
14.3.:	19.	5.	10.
21.3.:	1.	6.	11.
28.3.:	2.	7.	12.

ŽIVOT FARNOSTÍ (www.rkf-ujezd.info, www.rkf-hornilhota.info) Měsíčník farností.
Vydává: Římskokatolický farní úřad pro potřebu svých farníků v Újezdě a v Horní Lhotě.

Adresa redakce:

Římskokatolická farnost 763 25 Újezd u Val Klobouk č. 5,
tel.: 577350293; 603154041; fax 577310599;
e-mail: rkf.ujezd@volny.cz nebo: rkf.hornilhota@volny.cz.

Členové redakční rady Újezd:

Marcela Machů, Mgr. Gabriela Pavelková, Mgr. Vladimír Měřínský, RNDr. Dagmar
Kořenková, Ing. Vladimír Kořenek, Mgr. Tomáš Just a Pavel Heinz.

Členové redakční rady Horní Lhota:

Mgr. Eva Řeháková, Miroslav Malota a Mgr. Václav Ulrich.

Uzávěrka vždy 15. dne předcházejícího měsíce. Příspěvky dávejte do pokladničky v kterémkoliv z našich kostelů. Pro farníky zdarma.